

't Wôtter van ons opa

Van ons opa weet ik nie anders ès dèttie in zonne overal op z'n klompe in d'n hof ônt werke waar. Hij din niks liever ès heuve. Schoeffele tusse de briikbôntjes èn de flodderbônne, slooiplante pootte, kôlle snèèje, 't kwaam 'r nie op ôn. Swoendagsmiddags, ès ik nie nor school hoefde, moog ik meehèllepe. Uurst nor de deel, want doar stonne m'n klumpkes en hong munne overal ôn unne spijker. Krèk 't èègeste ès ons opa ha. Èn dan ôn de gang. 'Mar wel uitkijke woar dè ge lopt mi oew èndevoewte,' zin-ie alt. Want hij waar ès de doewd dèk op z'n plante trôl.

Nô 'n uur of 'n ding dinne we schafte. Dan aate we ons bôtrams èn viejte 'n slökske thee uit dè blaaw drinkestitje dèt-ie alt bem ha. We zinne niks teege mekaare, zaate alliejn mar te kijke hoe schôn ie 'r be laag, zonnen hof. Alliejn èst 'r 'n knuuterke of 'n lauwerikske begos te fluite; dan staak-ie zonne vinger op èn zaate we saame te luistere.

Ès ik op huis ôn moes, viejt-ie z'n knipbeurs.

'Is kijke wè munne kammeroad vandaag he verdiend.'

Èn dan kreek 'n dôbbeltje, alle kerris ens.

'Wanniejr komde wir hèllepe jonge?' vroeg-ie ès ik op huis ôn din.

Dieje lèèste woensdag kwaam ik uit school èn wô wir nor ons opa.

'Ge kunt nie in d'n hof gôn werke. Opa li op bed. Hij vuult z'n èège kwèlluk, 't gö nie goewd mim,' zin ons vôdder.

Ik verschoot m'n èège kepot. Ons opa ziek? Die waar noît ziek.

'Dan gok gaaw kijke,' zin ik.

Ons tante Zus waar in de keuke bezig. Die waar d'r anders noît swoendags.

'Gôt mar efkes kijke jonge. Wel zachjes doen, want hij he laast van z'n wôtter.'

Ons opa laag te sloape. Z'n taand laage in 'n bèkske op 't nachtkèèsje. Hij ôjjemde mar aarig. Toen ons tante Zus ok kwaam kijke din-ie z'n oewge ope.

'Och munne kammeroad ister. Vandaag kunne we nie gôn heuve jonge. Dè wôrt daander wiik.'

'Hier,' zin tante Zus èn gaaf 'm 'n glèske wôtter. 'Drinkt is. Ge moet veul drinke van d'n dokter.'

'Och diejen dokter. Dèttie verrekt mi z'n wôtter. Dèttie 't èèges mar opzöpt.'

Ons opa waar grijnzig, dè konde huure. Tante Zus schudde mitturre kop èn din nor beneeje.

'Kômt is hier kammeroad.' Ons opa prôtte zachjes, ès of niemes 't moog huure. 'Ziede munne jas doar. Vuult is in m'n binnetès. Doar zit 'n fleske in. Vat dè is efkes.'

Ik liejp nor zonne jas èn hólde 'n plat fleske uit de binnetès. Zôn fleskes ha ons vôdder in z'n kuffee ok. Doar zaat alt sniivel of koejak in.

‘Ès ge di fleske voldoet mi sniivel, dan krijde unne gulde van mijn. Mar niks tege onze Wim of ons Zus zegge. Èn drinkt uurst efkes dè wôtter op, anders li ons Zus daalluk wir te maawe.’

Ik liejp op huis ôn èn dè fleske braande in m’n tès.

‘Èn, hoe ist mim?’ vroeg ons vòdder.

‘Hij slôpt. Ik gô strakke wir efkes kijke,’ zin ik èn striemelde op de kèlder ôn.

Doar ston ‘n groewte kruik mi ‘n trèchterke. Ik schibbelde van d’n angst. Mar mi geschibbel krijde zôn fleske zeker nie vol. Efkes diejp ôjjem hoale. Jèssus wè waar die kruik zwoar. Èn dan moes ik ok nog goewd mikke. Hörde ik nou ons vòdder ônkômme? Zeuve klurre stront scheet ik. Bang dèt-ie ‘t zaag. Dan hattie me d’r onder gelööjd. Mar ja, ge bent unne kammeroad of ge ben ‘t nie.

Nô d’n iit din ik gaawèèchtig op ons opa ôn.

‘Al wir?’, zin ons vòdder. Mar ik din nèt of dèk niks hörde.

Ons opa waar wakker.

‘Èn?’ vroeg-ie èn kwaam overèènd. Toen-ie ‘t fleske zaag, moes-ie laache.

‘Drinkte ge dè wôtter mar op.’

Ik dronk ‘t glèske wôtter op èn schudde ‘r wè sniivel in.

‘Verdju,’ vloekte ons opa, die unnen tree hörde kraake, ‘doar kômmt ons Zus ôn.’

Ik weet ok nie mer wòrrum, mar ik viejt ‘t glèske sniivel èn dronk ‘t in enne kiejr leeg. De troane spronge in m’n oewge, d’r liejp wôtter uit m’n neus èn ik moes köllukse.

‘Wè hedde ge?’ vroeg ons tante Zus toen ze binne kwaam.

‘Doorst. Dè kunde toch zien. Lôtt dieje jonge toch,’ spètte ons opa.

Ik vuulde de sniivel dur m’n kelsgat nor beneeje loewpe. Wè braande ‘t. Ès-ie dè lèkker von, dan waar-ie goewd ziek.

‘Ik hoal wel efkes ‘n nèèj glèske wôtter,’ zin ons tante Zus èn din nor beneeje. Ons opa moes laache. ‘Menne kammeroad,’ zin-ie èn ik kreeg munne gulde.

Saanderdaags kwaam ik uit school èn zin ons vòdder dèt gebeurd waar.

Jankend liejp ik al wèt kon nor ons Opa um te gôn kijke. Toen ik in de keuke kwaam, zaag ik ‘t fleske op d’n ônrecht stôn. ‘t Waar leeg.

Riny Boeijen